

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119011189
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2119011189.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci proti obžalovanému I. T. a spol., pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno i) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného I. T. proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 30.5.2019, č.k. 4Tk/2/2019-1132, na verejnom zasadnutí konanom dňa 12.9.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného I. T., nar. X.X.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava rozsudkom zo dňa 30.5.2019, č.k. 4Tk/2/2019-1132 rozhodol tak, že obžalovaní: 1) I. T., 2) C. B. a 3) J. D. sa uznávajú za vinných, že

obžalovaní I. T., C. B. a J. D.,

od presne nezisteného obdobia roku 2018 sa obž. I. T., C. B., J. D. a obv. T. T. (vylúčený na samostatné konanie) a ďalšie doposiaľ neustálené osoby pôsobiace na teritóriu Trnavského kraja, Nitrianskeho kraja a Maďarskej republiky spolčili za účelom získania finančného profitu z páchania trestnej činnosti založenej na tzv. „fantómovej preprave tovaru“, pričom sa minimálne v jednom prípade dopustili trestnej činnosti spočívajúcej v podvodnom vylákaní nákladu tým spôsobom, že doposiaľ neustálený páchatel', vystupujúci za spoločnosť AT TRANSPORT, s.r.o. so sídlom 952 32 Veľká Mača, dňa 29.10.2018 e-mailom potvrdil objednávku na prepravu šampanského spoločnosti Kuehne+Nagel Road, so sídlom 35 Boulevard De Courcerin, 77185 Longes, Francúzsko, ktorej predmetom bola preprava 33 ks paliet rôzneho druhu fliaš šampanského z Francúzska do Belgicka, následné na základe predchádzajúcej dohody medzi obvinenými T. T. a obž. I. T. si dňa 06.11.2018 obž. I. T. v poštovej schránke na adrese svojho bydliska v L. X. našiel mobilný telefón, na ktorý obvineného I. T. telefonicky kontaktoval obvinený T. T. a dával mu pokyny v súvislosti s prepravou šampanského, vysvetlil mu, že nakládka tovaru a samotná preprava tovaru sa budú robiť na rôzne doklady a evidenčné čísla kamiónu, na základe telefonického pokynu obvineného T. T. obž. I. T. si dňa 06.11.2018 zapožičal v autopožičovni DOT-RENT, s.r.o. Lužianky, okres Nitra osobne motorové vozidlo zn. Škoda Superb Combi, bielej farby, EČ: NR 189JD, na ktorom dňa 06.11.2018 večer spoločne s obž. C. B., odišli na základe pokynu obvineného T. T. do Prahy, kde dňa 07.11.2018 v skorých ranných hodinách na presne nezistenom parkovisku ich čakal obž. J. D., ktorý na základe pokynu obv. T. T. zabezpečil nákladné motorové vozidlo - ťahač zn. SCANIA R 420 LA, červenej farby, EC: PGP810, VIN: VLUR4X20009094818, s návesom zn. SCHWARZMOLLER, šedej farby, EČ: XZD504 a odovzdal ho obž. I. T., ktorému vysvetlil, že v kabíne kamióna sa nachádzajú doklady na dve rôzne firmy. Obž. I. T. ako vodič kamiónu odišiel s ním miesto nakládky do Francúzska, pričom počas celej doby ho doprevádzal na osobnom motorovom vozidle zn. Škoda Superb Combi bielej farby obž. C. B..

Dňa 08.11.2018 pred vjazdom do areálu nakládky spoločnosti Transvins Distribution so sídlom ulica 3 Avenue De New York, 51530 Pierry, Francúzsko obž. C. B. vymenil evidenčné čísla na ťahači na EČ: 3ST6516 a návese na EČ: 9T06769, vošiel kamiónom do areálu tejto firmy, kde naložil na kamión zn.

SCANIA R 420 LA, červenej farby, VIN: VLUR4X20009094818, s návesom zn. SCHWARZMOLLER, šedej farby, 20 ks paliet s rôznymi druhmi šampanského v hodnote 90 574,76 €, ktoré podľa objednávky mal dňa 09.11.2018 doručiť do miesta vykládky - spoločnosti De Branlimg/Casino, 35 Rue Populierenlaan 8430 Middelkerke v Belgicku, no obž. I. T. potom ako odišiel s naloženým tovarom, zastavil na neďalekom presne nezistenom parkovisku, kde ho čakal obž. C. B., tu spoločne opätovne vymenili evidenčné čísla na ťahači a návese za pôvodné, obž. I. T. s kamiónom vyrazil smerom na Nemecko, Čechy a Slovensko, počas celej cesty ho na vozidle Škoda Superb Combi sprevádzal obž. C. B. s cieľom informovať obž. I. T. o prípadných policajných kontrolách, pričom dňa 09.11.2018 bolo šampanské zaistene políciou na parkovisku pri Motoreste u Janíčkov medzi obcami Sekule a Kutý. Obžalovaní už pri objednávaní prepravy a pri nakládke tovaru vedeli, že tovar do miesta určenia neprepravujú a s týmto budú disponovať podľa vlastného uváženia, čím spôsobili poškodeniu spoločnosti Transvins Distribution so sídlom, ulica 3 Avenue De New York, 51530 Pierry, Francúzsko škodu vo výške 90574,76 €, spočívajúcu v hodnote prepravovaného tovaru a spoločnosti Kuehne+Nagel, s.r.o. so sídlom Polus Tower 2, Vajnorská 100/B, Bratislava škodu vo výške 1 900,- € spočívajúcu v nákladoch na prepravu zaisteného šampanského zo Slovenska do Francúzska,

teda obžalovaní I. T., C. B. a J. D. na škodu cudzieho majetku seba obohatili tým, že uviedli niekoho do omylu a spôsobili tak na cudzom majetku značnú škodu, a čin spáchali závažnejším spôsobom konania - organizovanou skupinou,

čím spáchali obžalovaní I. T., C. B. a J. D. zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno i) Trestného zákona.

Za to boli odsúdení:
Obžalovaný I. T. podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, nezistiac okolnosti podľa § 37 Trestného zákona a § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona, § 38 ods. 5 Trestného zákona a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky a 4 (štyri) mesiace. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa obvinený na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný C. B. podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 32 (tridsaťdva) mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona v spojení s § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, sa obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienčne odkladá za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. a) (v časti per analogiam) Trestného zákona sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v príkaze :

a) nepriblížiť sa k osobám :

I. T., nar. XX.XX.XXXX, v L. X., J. D., nar. XX.XX.XXXX v P. (Maďarsko), T. T., nar.: XX.XX.XXXX v T., na vzdialenosť menšiu ako päť metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija určenej osoby alebo v určenom mieste, kde sa takáto osoba zdržuje alebo ktoré navštevuje, s výnimkou ak budú na uvedené výslovne vyzvaný orgánmi činnými v trestnom konaní alebo súdom.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 3 písm. c) a f) Trestného zákona (čiastočne per analogiam) sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v zákaze :

a) stretávania sa s osobami, ktoré majú na páchatel'a negatívny vplyv alebo ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi na trestnom čine, v konkrétnom prípade s osobami :

I. T., nar. XX.XX.XXXX, v L. X., J. D., nar. XX.XX.XXXX v P. (Maďarsko), T. T., nar.: XX.XX.XXXX v T.,

b) kontaktu s určenými osobami v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami, v konkrétnom prípade s osobami I. T., nar. XX.XX.XXXX v L. X., J. D., nar. XX.XX.XXXX v P. (Maďarsko), T. T., nar.: XX.XX.XXXX v T.,

c) vycestovať do zahraničia bez predchádzajúceho súhlasu súdu.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 51 ods. 4 písm. j) Trestného zákona sa obžalovanému ukladajú aj primerané povinnosti spočívajúce v príkaze zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu vo výmere 5 (päť) rokov. Podľa § 60 ods. 1 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to: telefón značky NOKIA č. 6233, telefón značka NOKIA č. 1019, pečiatku spoločnosti „Hedonism Wines“, navigácia GPS, ktorá je vo vyšetrovacom spise zaznačená ako stopa číslo 2. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Obžalovaný J. D. podľa § 221 odsek 3 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. j/ a l/ Trestného zákona, nezistiac okolnosti podľa § 37 Trestného zákona a § 38 ods. 2 a 3 Trestného zákona, s použitím § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) na trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsať štyri) mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienienečne odkladá. Podľa § 50 ods.1 Trestného zákona súd určuje obžalovanému skúšobnú dobu na 5 (päť) rokov.

Podľa § 60 ods. 1 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to: ťahač značky Scania, červená farba, VIN: VLUR4X20009094818, aj s kľúčom od ťahača, česká mýtna jednotka, zaistená v prípravnom konaní ako stopa č. 10. Podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona sa vlastníkom prepadnutej veci stáva štát.

Obžalovaní I. T., C. B. a J. D. podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku súd poškodenú spoločnosť 1) KUEHNE + NAGEL, s. r. o., so sídlom Polus Tower 2, Vajnorská 100/B, 831 04 Bratislava, IČO: 31 339 603, 2) Transvins Distribution so sídlom, ulica 3 Avenue De New York, 51530 Pierry, Francúzsko s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, vo výroku o treste, podal odvolanie obžalovaný I. T..

Obžalovaný svoje odvolanie proti výroku o treste písomne odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne takto:

Okresný súd Trnava sám v odôvodnení rozsudku uznal, že obžalovaný od samého počiatku spolupracoval s orgánmi činnými v trestnom konaní, pričom svojimi výpoveďami vniesol do prípadu potrebné svetlo. Z jeho výpovedí vyplynulo, že bol len šoférom kamiónu, ktorý mal o priebehu skutku len obmedzenú vedomosť, nemal vedomosť o rozsahu trestnej činnosti a hlavne o jej závažnosti, taktiež ako uvádza súd mal súd preukázané, že trpí istou formou fyzického handicapu, ktorá sťažuje jeho uplatnenie na trhu práce. V neposlednom rade treba taktiež podotknúť, že sa od samého začiatku k spáchaniu trestnej činnosti priznával, čo nemožno povedať o ostatných dvoch odsúdených. V prípade obžalovaného musel Okresný súd Trnava pri určení výšky jeho trestu upraviť trestnú sadzbu. Základná sadzba pri trestnom čine, ktorého sa dopustil obžalovaný bola od 36 mesiacov do 120 mesiacov. V jeho prípade keďže bol v minulosti odsúdený za zločin Mestským súdom Bratislava, č.k. T/10/94 musel súd aplikovať ust. § 38 ods. 5 Tr. zák., a tým mu zdvihnúť dolnú hranicu trestnej sadzby na 78 mesiacov. Napriek tomu, že si súd bol toho vedomý, že tak musí urobiť, nevyužil rozhodnutie o prejudiciálnej otázke, čím mohol rozhodnúť o zahľadení jeho odsúdenia. V jeho prípade by to znamenalo, že súd by vychádzal z dolnej hranici trestnej sadzby 36 mesiacov a nie 78 mesiacov. Sám Okresný súd Trnava uznal v odôvodnení rozsudku, že je pravdepodobné, že obžalovaný na zahľadenie odsúdenia spĺňa materiálne aj formálne podmienky, ktoré súd mal preukázané aj odpisom z registra priestupkov a lustráciou v registri GP2. Tým, že Okresný súd nerozhodol o zahľadení odsúdenia ako o prejudiciálnej otázke obžalovaného poškodil. Prejudiciálna otázka je otázkou, ktorá nie je sama predmetom konania avšak bez jej vyriešenia nie je možné vo veci samej rozhodnúť. Rozhodovanie súdu o zahľadení odsúdenia je podmienené žiadosťou odsúdeného, osôb, ktoré by mohli v prospech odsúdeného podať odvolanie alebo návrhom záujmového združenia občanov (§ 469 Tr. por.). Tým je jednoznačne dané, že súd nerozhoduje z úradnej povinnosti (ex officio). Ak odsúdený túto možnosť nevyužije, jeho odsúdenie je v registri trestov naďalej vykazované so všetkými s tým spojenými právnymi (i morálnymi) dôsledkami. Výnimkou z uvedeného je zahľadenie odsúdenia mladistvého, ktorému bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok, dňom výkonu tohto trestu zo zákona (§ 121 ods. 1 Tr. zák.), a v ostatných prípadoch odsúdenia mladistvého na trest odňatia slobody rozhodovanie súdu o zahľadení odsúdenia aj bez návrhu, teda z úradnej povinnosti, po výkone trestu odňatia slobody (§ 121 ods. 2 Tr. zák., § 469 posledná veta Tr. por.). Od 09.01.2006, kedy obžalovaný vykonal trest uložený mu rozsudkom Mestského súdu Bratislava, sp.zn. T/10/94 uplynulo takmer 13 rokov. Obžalovaný žiaľ nemal vedomosť o tom, že k zahľadeniu odsúdenia môže dôjsť len po tom ako on, alebo osoby ktoré sú v jeho prospech podať odvolanie podajú návrh na súd v mieste jeho bydliska. Vzhľadom na to, že uplynul už podstatne dlhý čas domnieval sa, že k zahľadeniu odsúdenia v jeho prípade už došlo. Nemožno teda hovoriť o pasivite obžalovaného, ale o jeho neznalosti. Súd mal preto vychádzať z ustálenej judikatúry (R 42/1981), z ktorej vyplýva, že ak príslušný súd (t. j. súd, ktorý vo veci rozhodoval v prvom stupni a išlo o odsúdenie na nepodmienečný trest odňatia slobody) nerozhodol o prípadnom zahľadení odsúdenia, musí si vyriešiť otázku zahľadenia odsúdenia ako otázku predbežnú súd, ktorý rozhoduje v ďalšej trestnej veci toho istého páchatela, pokiaľ okolnosť, či sa naň hľadá, ako by nebol odsúdený, má vplyv na uloženie trestu pri novo stíhanom skutku. V prípade obžalovaného táto okolnosť mala dosť podstatný vplyv na uloženie jeho trestu. Okresný súd Trnava napriek tomu zahľadenie odsúdenia neposúdil, ako prejudiciálnu otázku, čím značne poškodil obžalovaného. Obžalovaný následne po vyhlásení rozsudku podal žiadosť o zahľadenie odsúdenia na Okresný súd Nové Zámky, ktorý toho času o jeho žiadosti rozhoduje. S ohľadom na vyššie uvedené si

dovoľujem požiadať odvolací súd, aby zrušil výrok o treste u obžalovanému a uložil mu trest odňatia slobody podľa § 221 odsek 3 Tr. zák. s prihliadnutím na § 36 písm. l/ Tr. zák. , nezisťiac okolnosti podľa § 37 Tr. zák. a § 38 ods. 2 a 3 Tr. zák. , a s použitím § 39 ods. 2 písm. d/ ods. 4 Tr. zák. per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior vo výmere 2 roky.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku v rozsahu podaného odvolania a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku prvostupňového rozsudku a zistil, že odvolanie obžalovaného je v celom rozsahu nedôvodné.

Odvolacia námietka obžalovaného spočíva v namietaní nesprávneho postupu prvostupňového súdu, ktorý podľa neho mal vyriešiť otázku zahľadania predchádzajúceho odsúdenia obžalovaného ako prejudiciálnu otázku a následne rozhodnúť tak, že u obžalovaného neuplatní ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona a trest mu v trestnej sadzbe, ktorá nebude zvýšená podľa tohto ustanovenia. Podľa obžalovaného mal súd vychádzať z ustálenej judikatúry, pričom poukázal rozhodnutie publikované pod č. R 42/1981.

Podľa názoru odvolacieho súdu postupoval prvostupňový súd správne a zákonným spôsobom.

Vo vzťahu k chybe konania a rozhodnutia o treste, ktorou odôvodňuje obžalovaný svoje odvolanie, prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol:

„V neprospech obžalovaného však hovorí jeho trestná minulosť - konkrétne jeho odsúdenie Mestským súdom v Bratislave, rozsudkom sp.zn.: T/10/94, ktorým bol obž. uznaný za vinného z trestného činu podvodu - zločinu podľa § 250 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 12 rokov so zaradením pre výkon trestu odňatia slobody do III. nápravno-výchovnej skupiny, ktorý v zmysle § 64 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. vykonal dňa 09.01.2006 (v predmetnej veci sa za deň vykonania chápe dátum podmieneného prepustenia, keďže sa menovaný následne osvedčil v skúšobnej dobe). Ku dňu vyhlásenia rozsudku konajúceho (rozumej prvostupňového) súdu nebolo predmetné potrestanie zahladené, hoci pri prvotnom pohľade sa zdá byť pravdepodobné, že obžalovaný na zahľadanie odsúdenia spĺňa materiálne aj formálne podmienky (tieto súd mal za preukázané aj odpisom z registra priestupkov a lustráciou v registri GP2). Súd preto skúmal, či je oprávnený posúdiť zahľadanie odsúdenia ako predbežnú otázku a teda v prípade splnenie predpokladov, neprihliadnuť na predchádzajúce odsúdenie Mestským súdom v Bratislave - v zmysle § 7 ods. 1 Trestného poriadku. K tejto veci súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30. júla 2013, sp. zn. 2 Tdo 40/2013, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR 6/2014, v zmysle ktorého : Rozhodovanie súdu o zahlodení odsúdenia je podmienené žiadosťou odsúdeného, osôb, ktoré by mohli v prospech odsúdeného podať odvolanie alebo návrhom záujmového združenia občanov (§ 469 Tr. por.). Tým, je jednoznačne dané, že súd nerozhoduje z úradnej povinnosti (ex officio). Ak

odsúdený túto možnosť nevyužije, jeho odsúdenie je v registri trestov naďalej vykazované so všetkými s tým spojenými právnymi (i morálnymi) dôsledkami. Výnimkou z uvedeného je zahľadanie odsúdenia mladistvého, ktorému bol uložený trest odňatia slobody neprevyšujúci jeden rok, dňom výkonu tohto trestu zo zákona (§ 121 ods. 1 Tr. zák.), a v ostatných prípadoch odsúdenia mladistvého na trest odňatia slobody rozhodovanie súdu o zahlodení odsúdenia aj bez návrhu, teda z úradnej povinnosti, po výkone trestu odňatia slobody (§ 121 ods. 2 Tr. zák., § 469 posledná veta Tr. por.).

S poukazom na uvedené preto (prvostupňový) súd konštatoval, že danú otázku nie je oprávnený riešiť ako otázku prejudiciálnu a obligatórne musí aplikovať ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona. Vzhľadom na však na dlhší časový odstup a skutočnosť, že obžalovaný viac ako 10 rokov viedol riadny život, ako aj na skutočnosť, že vlastne obžalovaný, ktorého miera zavinenia bola v predmetnej veci podľa názoru súdu najmenšia, dostáva (hoci prioritne kvôli vlastnej trestnej minulosti) najvyšší trest, uvažoval konajúci súd intenzívne o aplikácii ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom prihliadol aj na ustálenú judikatúru. Súd po zrelej úvahe dospel k názoru, že predpoklady na mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona nie sú dané, keďže obžalovaný mal jednak možnosť žiadať o zahlodenie odsúdenia a to aj po spáchaní skutku, vznesení obvinenia a vzatí do väzby (po podaní obžaloby bola vec ukončená pomerne rýchlo, pričom ale obžalovaný má túto možnosť [v prípade nespokojnosti s výškou trestu] žiadať miestne príslušný súd o zahlodenie odsúdenia a v tomto smere argumentovať aj pred odvolacím súdom]). Ďalším dôvodom (okrem pasivity obžalovaného v kontexte zahlodenia odsúdenia) bola skutočnosť, že obžalovaný spáchal absolútne právne totožný skutok, za aký bol odsúdený Mestským súdom v Bratislave, opäť išlo o zločin podvodu, hoci vtedy bol podvod smerovaný vo vzťahu k daňovej povinnosti (konkrétne povinnosti uhradiť daň z pridanej hodnoty) a v posudzovanej veci išlo o tzv. fantómovú prepravu tovaru; súdu tiež nedá nepodotknúť, že oba skutky súviseli aj v charaktere obžalovaným vykonávaných prác, ktorým bola kamiónová preprava. Na obranu obžalovaného, že sa skutku, za ktorý bol odsúdený Mestským súdom v Bratislave dopustil v obave o život a zdravie svoj a svojej rodiny a že konanie proti jeho osobe boli vedené ako proti ušlému nie s dôvodu obavy pred súdnym stíhaním, ale z dôvodu obavy pred spolupáchateľmi, pričom vzhľadom na uvedené nemal v zmysle vtedy platnej právnej úpravy priestor na plnú realizáciu jeho procesných práv, súd nemohol prihliadnuť (a koniec koncov ani takéto skutočnosti verifikovať, či vyhodnotiť). V neposlednom rade, ako okolnosti proti aplikácii § 39 ods. 1 Trestného zákona súd považoval, ak skutočnosť, že keďže obžalovaný poskytol vyhlásenie o vine v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, môže súd aplikovať závery Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27. júna 2017 sp. zn. Tpj 55/2016 a rozhodnúť tak, že dolnú hranicu trestnej sadzby znížil o jednu tretinu. Spomenutou dolnou hranicou však bude hranica trestnej sadzby zvýšená v zmysle § 38 ods. 5 Trestného zákona, pričom súbeh týchto skutočností teda umožňuje súdu znížiť dolnú hranicu trestnej sadzby až na 4 roky a 4 mesiace, pričom vzhľadom na výšku výmery trestu neprichádza do úvahy podmienený odklad výkonu trestu odňatia slobody.“

Z uvedeného vyplýva, že odvolacia námietka obžalovaného kopíruje jeho argumenty, ktoré použil na svoju obranu už na hlavnom pojednávaní prvostupňového súdu. Prvostupňový súd sa s touto obranou vysporiadal a to úplne správnym spôsobom, ktorý následne vyčerpávajúco odôvodnil v písomnom vyhotovení vyhláseného rozsudku. Prvostupňový súd v príslušnej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol všetky relevantné skutkové zistenia, na ktoré správne aplikoval príslušné zákonné ustanovenia, vrátane odkazu na judikatúru, ktorá sa dá aplikovať na daný prípad. Naopak, obžalovaný vo svojom odvolaní odkazuje na judikatúru, ktorá rieši iný prípad než je vec obžalovaného, z čoho vyplýva iný výklad a aplikácie právnych noriem. Obžalovaný odkazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 5.12.1980 sp. zn. 5 Tz 60/80. Právna vetra tohto rozhodnutia znie: „O tom, zda se odsouzení mladistvého k nepodmíněnému trestu odnětí svobody zahazuje, je povinen rozhodnout soud, který rozhodoval ve věci v prvním stupni, ihned po propuštění mladistvého z výkonu trestu (§ 87 odst. 1 tr. zák.). Jestliže tak příslušný soud neučinil, vyřeší otázku zahlazení odsouzení mladistvého jako předběžnou otázku (§ 9 odst. 1 tr. ř.) soud, který rozhoduje v další trestní věci téhož pachatele, pokud okolnost, zda se na něho hledí, jako by nebyl odsouzen, má vliv na právní posouzení nově stíhaného skutku, uložení trestu nebo ochranného opatření.“

Z uvedeného je zřejmé, že predmetné rozhodnutie, na ktoré poukazuje vo svojom odvolaní obžalovaný, sa vzťahovalo k prípadu trestného konania vedeného proti mladistvému obvinenému (odsúdenému), čo však nie je prípad aktuálne posudzovaného konania vedeného proti obžalovanému I. T.. V jeho prípade možno vychádza z judikatúry, na ktorú vo svojom rozhodnutí poukázal prvostupňový súd.

Odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštanchom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa. Vzhľadom na správne a obsahovo vyčerpávajúce

odôvodnenia príslušnej časti napadnutého rozsudku, s ktorým sa odvolací súd stotožňuje, teda naň odvolací súd na tomto mieste odkazuje.

S poukazom na vyššie uvedené dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je vo výroku o vine správny, odvolanie obžalovaného je nedôvodné a preto ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.